

[illegible]

॥ हरि ओम् ॥

મુંબાઈની મજા અને
 સરંચ શાક ભાજનું વૃત્તાંત.
 રીંગાશુ તથા પાપડી

બાઈના વીવાહ.

विप्लव नथुराम पंडे

५४१५५ ५४१५५.

॥ न्यु प्री-टींगसिक्क-इतलान
भांगुलान छायु-वीरमगाय.

આવૃત્તી ૨ જ પ્રત ૩૦૦૭.

10-0-0.

5-20-64

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૯૬૨
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંસ્થા મળત.
(દાખલે)

સફેદ ચીળી સફેદ સાડી સફેદ ઘાપરે મેલગલને
સફેદ ખાસ ખાસે ચાળી સફેદ પાવડર બુલબુલનો
(સવૈયા)

અફસાસ અરે અફસાસ બંધુઓ
ફુદનંતની છે બલીહારી,
સોળનના પરીણામ બળે આ
જન્મ વીશે થઈ છે જવારી,
કારણ પુત્રો કોઈ અમેને
બુલ્લી વાત સુળે કહીશું.
કુલાર્જમાં કોઈ વીચાર નારના
સાચી બનવા નહીં જઈશું,
ખ્યાલ કરો કોઈ નજર કરો આ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૭૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શંગુ તથા પાપડો પાળના
લગ્ન

વિષય ૬-૧૪

દુઃખ રૂપી કેવી દુનીયા,
 મર્મ પત્નિઓ રાગડાવી વેશ્યા
 નિવાસભા જર્મ વસીયા.
 ખમીસ જાકોટ મુટ કાલરો
 સાંકડા જે પ શીરે ધારી,
 સેંટ લવંડર ગુલાબ છાંટયું
 સુગંધમાં પણ હુદ વાગી,
 બની શેડીઆ વિશ્વ નગરના
 હુસારી કરવા આદ્યા.
 ગીની ત્રણ માખી ખીસામં,
 યુદ્ધ મરડતા મં લાજરો.
 આના બાર તણી ગાડીમા
 આંટરોડ પર ચર્ચ અટક્યા.
 બાધું બરડયું ખીલાડિયા જર્મ
 પગી માટકામાં અટક્યા,

ગોઠીપીઆની ટીકીટ લગતે
 શીઝિરમાં કંઈ પડ્યા,
 વાટ જુવજે ઘરવાળી અહીં
 નાટકના ખેડોજ નાયા.

છતાં હજી તો ઘરમ ગીસાનો
 પુરો જાત વાજપાજ નહિ.

ગુણીકા નૃત્ય વીગે જઈ બેઠા
 શરમ મુક્તવી ત્યાંજ રહી.

ગોઠાત દિવસકાં બેઠા પ્યારથા
 મુજં નીંદ નહિ ચાલીથી.

જાત પ્યારકી ગોઠાત ફરીન ક્ય
 વા ઝીજમેં ચાલીથી,

શેઠ કહે છે અરે પ્યારી જાન
 અજાં ગાનફં કુછ મુનાવતી રૂં
 દીત ખુશ મને પદ આશકના
 કયા મન પવનકી ચાલી હવે.

ગજલ હુમરી તાલ દાદરા
 બલાદુર ભેરવી ચોકી.
 મારંગી તબલા બાજતદય
 ચ્યાની બનગઇ આગદકી,
 એ ગીનીનો બર્ક ફરીને
 પછી એવા નર પસ્તાયા,
 પીતૃ તરપણુ કયુ પ્રેમથી
 મોખીન જનમાં પંકાયા.
 ગયા શ્રાદ્ધમાં કસર હુલી તે
 પૂર્ણ કરી અહીંઆ પ્રીતે
 માનવ જન્મ તણું સાર્થક આ
 ધયું આજ સહુ એ રીતે.
 અરણુ વગરનું હાથ વીનાના
 અપંગ પણ ફેર છે જાણીયા,
 સીંચલ ચેઇ પણ અપાય નહીં ને

થવું અમોને છે મુખીયા,
 ઘરો દુટશે ચોર લુટશે
 અગર મુળ વ્યાધિ થાશે.
 એમાંથી ફળ એજ થવાના
 નહિ તો કાળ તુરત થાશે,
 ભવસાગરમાંથી તરવાનો
 ઉપાય ચત્ત કરો શોધો,
 બ્યર્થ કાર્યમાં વખત જુમાવો
 જુ' કરવી તેની નોંધો,
 જઈશ પલ્લકમા આરે બંધવા
 તેનો તું કંઈ વિચાર કર,
 કીર્તિ અમર કરી દે જયમાં
 મહુ નામ લઈને તું લઈ
 ઉસ્તા દોકી એહી ફરજ સખ
 કષ્ટે અદાહમ સ્તીખલાતે.

૭

આહી વાચનંત્રે હપા દે
 માપ સમહી કનજન,
 રહેને વાંચે કાળોચાચાદ મેં
 ગહેર વઢવાણુ ખાજલ હુધ,
 વિશ્વનાથજી પીપ્પાન નંગ
 દરિ કૃપા હેજનત્રે હપ.

સરવં શાકસાજનું જીવંત.

શ્રીગણા ત્યા પાપહી આહનો વીરાહ.

(રાગ સંનયા ઝંકરીસા)

વહીજીયા શ્રીગણા ભાજ.
 વરંદોઢે ચહીને વરમા વાલ્યા
 જમડેખ જાંણુ જનંત્રે હાડ,
 પાપાગીમે પરાંણી લાગ્યા.

મરચે ના તાડયસા તારણ,
 કોયનીંના મધાવે છે.
 વરરાજા રીંગણાભાઈ વચમાં,
 બેસીને ગલકામે છે.
 દુધી ડાહીમાં વરરાજાની,
 પીતા પાપયો વરનો જ્ઞાની.
 મામુ વરની સીમ સેકટાની,
 મમરાજી આકર કોળાએ,
 મંગળીક વાળ વગડાવ્યાં,
 જમરૂખ જાંબુ.

૧

ભાષણ-એ તો ઠીક પણ રીંગણાભાઈ
 ત્યા પાપડી બાઈને ગીત ગાવું કોઈ જન-
 ઠીઓ તો બેસેનાં? કાંઈ જનડીઓ વીના
 જાન સારી લાગે? તો કે છે કે,

પાપગ્રી તરફથી ચીત ગાવળને,
 આવી ગાંધ્યો સરવે જાણ.
 ધુણી જન્મ ચારી લોચપતરી,
 થઈ મનમાં અતિ બહુ રાણ.
 ટાકલો નાલુ અલુ અંજાડો.
 બદ્ધંગડો પાલખ પાણ.
 માંચાં મોરચ સરચુ સુવે,
 તાંજળજા જાળની ગય જામી.
 ડાંચો જઈને લાંચો બેઠો,
 તેને મનાવા મુળો પેઠો.
 સુરણ સઉથી બેઠો હેઠો.
 ઠાંઠાણાંચો (ડુંગળી) કરગરી પડીકે,
 સાજનીઆરે સો સમજાવ્યાં જમ. ૨
 સકરકે સરણાઈ વગાડી,
 વરરાજાને સંજુગાર્યા.

મ્હીજાણંએ વ્યાધીઆં વગાડયાં,
 ને જલકાંએ ગાડા હંકાયા,
 કંટોલાં કારેલાં વરના,
 કાકા કામ કરે ધાયા.
 ટામોટા કોથમીડાં ભટાટાં,
 વચમાં ફરે છે માર્યા ગાયલ
 કેળાં લેળાં ચાલે સારે,
 સસગમ શ્રીફળ દે છે પેને.
 ગાજર હાજર લાજે જુની
 ખીરીન પીસ ઘોઘાટ ફરે બટ,
 તુરીઆંએ ત્રાંગડા પાળડાયાં, જમ. ૩
 પંડોરા જોરાં આંબે સાગે,
 ખીલમડી આંબે જોસારે,
 ચોધારી મોગરી સાગરીઓ,
 માય ગીત જુઓ પાડે.

કારજારી દવડા બીલકમરખ,
 જતાં આવતાં ને કાઢે.
 રતાણુ લાલભાંટ બનીને બેઠા,
 ઉભા વર વહુની આંટે.
 પ્રીત સખી ફેરા ચાર દેશવે,
 વર વહુને મંડપમાં લાવે.
 ભીંડા હુલકર ભણે છે લાવે.
 કરચદાએ કંસાર જમાડી,
 પોશાક સૌને પહેરાવ્યા, જમરૂળ. ૪
 ડબલ બીચ ટીંડાડી વાઝોળ,
 સફેદ ટોળા માગે માન.
 ચણા વટણા નાણાવંતા,
 જમાડે જુઝિતમી સૌ વ્વન.
 મગી ફુલાવર મંડપમાં બેઠા,
 આંપ છે સોપારી પાન,

૧૨

સાકર કોળાં શેઠ સોને
નમી નમીને કરે વખાણ.

ભાપણ-હવે વરનો ખાપ શું કહે છે?
વાહ વાહ જાનની બહુજ સારી સરભાગ કરી
સર્વેને સારી રેતે રાખ્યા, જમાડ્યા, રમા-
ડ્યા, ધન્ય છે તમારા જેવા શેઠીયાને.

પછી જાન સર્વેને વળાવી,
નારંગી મોસંથી બાવી
લીંબુએ ઘેર લીધા વધાવી
વરની માં દુધીએ મહેલમ
પલંગ પ્યારના પથરાંબ્યાં, જમ. ૫

(હવે શું કહે છે.)

વહુજ ગોરા વરનું કાળ,
તે વહુને વર ગમે નહીં.

પાપડી ઝારી ને રીંગણું કાઠું,
તેથી રંગે રમે નહીં.

કોઈ દી સાથે સુવે ન ગેમ,
કોઈ દી લેંગા જમે નહીં.

પછી રીંગણા બાઈ કહે હવે,
તમે નહિ કાં અમે નહીં.

પાપડીને પછી પીયર વગાવી,
જઈ કાળો કેરીએ મનાવી.

દૂરી ફૂટીનાએ સમજાવી.

આફ, લશન, હીલ પ્રસદ મેથી,

જઈ પાપડીને લઈ આગ્યા જમ. ૬

લાગ્યા પછી હુળી મળીને રહેવા,

આદ્યો વહીવટીઓ પહેવાર.

રહ્યા પાપડી બાઈને મ્હોળા,

હવે કાઠું તેના વીસવાર.

હીનગર નીન મુકાવા સાગી,

પાપડી બાઈ નાનુડ નાર.
 થયા માસ મર્ય પુર,
 જણ્યા પાપડી બાઈએ પુત્રજ ચાર.
 આવી પાપડી બાઈ ચક્રરમાં,
 જણી પુત્ર મરી ગઈ પલારનાં.
 વાલભાઈ સુતા વાહરમાં.
 સેવક સાલીટ ખીટ પાણીથી,
 વાલભાઈને નવરાળ્યા. જમ. ૭
 એજ વરસમાં પાપડીનો ગમ,
 કરો રીઝણા ભાઈ મર્ય,
 વાલભાઈ તે મુકાઈ ગયા,
 નો ગાળ પિતાના કરજ કર્યા.
 એવા શાક લાણના વીંધા,
 કર્યા નાર મેં સર્વ થયા.
 બાંધી રહ્ય હોય નાય શાકમાં,

૧૫

કેવળ શુભી તમે બેઠ ભયી.
ચાગા કહેલાં એક ન કહેશે,
જુવાળ દાદાવાળને દેશે.
વિધવાથી કાંઈ અનેક તરેહન,
જ્યાણ પતાવી સમજાવ્યા. જમ. ૮

લીં સેવક,

વિશ્વનાથ નથુરામ પંડ્યા.

વઢવાણ શહેરવાળા,

હાલમં-બીરમગામ (માંડલીયા કુળીમાં.)

ઓમ શાન્તી ! શાન્તી !! ઓમ શાન્તી !!!

૫૦૦૦-૦૦૦૦૦૩
૪૨૫૫૫૫. ૪
૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦

હીંદના દયાળુ દાતાઓ
શ્રી કાલીયાવાદ હીંદુ અનાથા
વદવાળુ કેમ

માટે યોગ્ય અંત ઉદાર મદદ કરે
નહિ. હું શું મદદ કરી શકું! એવા
કરેશા પરંતુ આપે અંતરની ઉડી લાગણી
આપેલો અહં ઉપીઆ યામ આ આશ્રમ
લક્ષ ઉપીઆ સમાન થઈ પડશે તો તુરં
શક્તિ મદદ કરશે, તથા આપેલો કનેક્ટી
મીઠા મંડગમાં પુણ્ય લેવીજ લાગણી પ્રગ
આપનાશ્રી બનતું કરવા શુદ્ધ નહિ
નર વિનંતી છે.

લી. સંવત

આ સં. ૫. હીં. અ.

